

näggi et sün hea kaup. Mo meel sai õlete nukraks sesugguse jõlledusse pârrast, agga ma ei woinud sekord senna parrata. Kui sitke loom kaks kolm korda ärra olli minnemas, jättis mees 96 rubla peâle, mis ostja wimaks olli pakfunud.

Ma käisin mõnda fordâ mehhe jures, kui teminal sesuggune töö olli, kus ta ilma aia- viitmatka jutto wois aida. Ta läks mo melest kord korralt ikka armsamaks. Kül ta olleks näinud, et ta ni kaugeloleks ullaatand, et kui üks flawwer walmis, teist jâlle kohhe olleks woinud hakkata. Mende kahhe aasta sees, mis ma seal ellasin, ei sanud ta mitte ni kaugelole, et ta ennast ful pool surnuks wae- was. Kord olli sedda, kord teist yudo. Monni kord olli flawwer jo enne müdud ehk pandiks pantud, enne kui walmis sai, — üks müdi foggoni auksjoni wîsil ärra. Nüüd olli mul selgeste arru käes, mis meest ni ärra löppetas, — waene mees! —

Jalgi ei näinud minna tedda ühte posluskit

ilmaasjata ärra raiškowad. Muul aial ei läi- nud ta fotto wâlja, kui töö tarvitussi olli osta.

Kues laps tuli jure. Keik ollid terwed ja prîsked, muud kui anna toito fätte. Mende emma olli töö polest emma. Illusa jumme ja näoga polnud ta mitte, agga sedda illusa- mad ta wîsid. Kui raske pôlli tal olli, woi bîggaüks sest nähha: mees ja fuus wåetimat last, ei ühte hing, kes ühhe pu fillo ehk tilga wet ülles (kolmandâ forra peâle) olleks to- nud; keik piddi ta issi teggema, — eks se posse raske ful ühhe naesterahwa kohta. Keik teggi ja toimetas ta ilma nurrisematta alland- likko melega. Sest naesterahwast sain ma õiete arro, mis kallis warrandus allandus ja tassane meel on.

Egga se suggugi laita posleks, kui sesugusid naesi rohkeste olleks! jägo siis ful monned fibbowitsa offkad arwamatta.

Jalgi polnud temma suust sedda kuulda, et ta sedda iggatxes, mis teistele rômo teggi: